

Løs. og betle, saasnart han er kommen ud, og saa skulde han efter den nu bestaaende Lovgivning idømmes 64 Mars Forbedringshuusarbejde. Det forholder sig nemlig ikke saaledes, som det blev bemærket af et æret Medlem (Alberti), at man, naar man var kommen over Maximum 16 Mar, skulde idømme Strafarbejde paa Livstid; Straffen skal fordobles og man kan saaledes komme til at idømme 16, 32, 64, 128 Mar o. s. v. Det er altsaa ganske vist, at Straffen efter det foreliggende Udkast bliver betydelig ringere, men den bliver desuden virkelig næsten saa ringe, som det er muligt at den kan blive, thi der kan, som der meget rigtigt blev bemærket af den samme ærede Rigsdagsmand (Alberti), ikke godt være Tale om at anvende Straf af Bøder paa Personer, der betle, fordi de Intet eie, og den ringeste Straf, som derefter ifølge Lovgivningen eksisterer, er simpelt Fængsel. Man kan altsaa virkelig ikke gaae lavere; et Maximum maa der sættes, men det maa altid sættes paa den Maade, at det bliver muligt for Domstolene at tage noget Hensyn til de Omstændigheder, hvorunder Betleriet er begaaet. Maximum af Straffen er 15 Dage Vand og Brød. Man kan, selv om det er en Person, der mange Gange er straffet for de groveste Forseelser, mange Gange er straffet for Betleri og Løsgængerer, ikke gaae videre end til 15 Dages Vand og Brød, selv om Betleriet er begaaet under i og for sig graverende Omstændigheder, naar Vedkommende f. Ex. har forsøgt at aftrøfse Folk Penge, og der gives, som bekendt, Betlere, der ingenlunde ere vel seete Gæster, hvor de komme hen, idet de, navnlig paa Landet, ofte ere meget ubehagelige for eenlige Fruentimmer osv. Under saadanne Omstændigheder vil det ærede Medlem (H. M. Petersen) dog vist indrømme mig, at det just ikke er nogen meget haard Straf, naar man kun kan ramme en saadan Person med 15 Dages Fængsel paa

Vand og Brød. Han yttrede, at man muligvis, naar man alvorlig overholdt Løsgængerer-anordningen, kunde unblade at fastsætte Straf for Betleri; men jeg troer heller ikke, at man kan være enig med det ærede Medlem deri, thi mangen Person kan betle paa en saadan Maade, at det for en god Ordens Skyld absolut maa forebygges, uden at han derfor behøver at gjøre sig skyldig i Løsgængerer; dertil kommer endnu, at en Person, med Hensyn til hvem det kunde være et stort Spørgsmaal, om han bør bringes ind under Løsgængeriloven, meget ofte kan bringes ind under Betleriloven. Dette gjælder, hvis den 1ste Paragraph i Lovudkastet bliver staaende, men hvis denne Paragraph skulde gaae ud, hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgtreds (Alberti) har anseet for rettest, vil det erkjendes, at det vil blive endnu mere nødvendigt at have en Straffebestemmelse for Betleri. At give en Bestemmelse om, at en Person skulde have Ret til at betle i sin egen Commune, men ikke udenfor samme, troer jeg dog neppe vilde gaae an, og jeg troer heller ikke, at det vilde være rigtigt, at gjøre det afhængigt af et Sogneforstanderskab, om en Person skulde tiltales for en saadan Lovovertrædelse eller ikke; det vilde ialtsald være at betræde en ganske ny Vej. Men forøvrigt ubeløkker § 2 ingenlunde, at Politivirigheden tager Sogneforstanderskabet og de communale Autoriteter i det Hele med paa Raad; det er tværtimod netop forudsat, at han skal benytte deres Assistance i den Anledning, som omhandles i § 2. Hvad Tilholdet angaaer, da er der heller ikke Noget til Hinder for, at det kan gives saaledes, at Vedkommende skal melde sig hos Sogneforstanderskabet eller hos Sognefogden, og at han altsaa ikke behøver at melde sig netop hos Politimesteren paa selve Politicointoret.